

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Prot. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

ORTODOXIA NOASTRĂ

Dumnezeu a făcut Neamului românesc, la zămislirea lui, un dar: credința dreaptă. Sfântul apostol Andrei ne-a semnat actul public de botez.

Această zestre sufletească, ce definește ființa noastră morală, am păzit-o cu vigilență de vestală și am valorificat-o în interesul nostru și al vecinilor. N'am ascuns lumina sub obroc, ci am pus-o în sfeșnic ca să lumineze lumea.

Inrolat sub steagurile ortodoxiei, Neamul nostru a ținut o cale dreaptă dictată de puternice imperative etice: iubirea samaritană și pacea, pe care lumea nu o poate da. Existența noastră e fundamentată pe principiile moralei creștine, pe trăirea în duh ortodox.

Identificată cu interesele Neamului în acelaș destin comun, integrată în pulsul lui cotidian, ortodoxia l-a înarmat pentru viață, i-a armonizat tendințele în slujba marilor idealuri naționale, i-a creat un înalt stil de viață. Ea devine „lege românească”, etnicul nostru spiritual. Prin ortodoxie am simțit tâlcul și misterele vieții, ea a fost mirajul ce ne-a atras din pruncie, generatorul originalității noastre.

Dogma ortodoxă nu ne-a fărâmiat gândurile în sens inchizitorial, nu a distrus individualitatea, nu a apăsător puterile firii, ci a dat di-

rective spirituale, a hotărât căi de progres, evitând extremitățile, pe toate tărâmurile de manifestare ale spiritului. A fost un puternic stimulent, care a pus în mișcare imaginația, simțirea, gândirea dându-le un contur precis.

În momente cruciale pentru ursita neamului, ortodoxia și-a arătat fața de diamant. Au încercat „foarte cu o sârdie mare” catolicii, calvinii, luteranii, să încheie tocmeală în cele sufletești cu noi, dar s'au lovit de poporul dreptcredincios, de un Varlaam, un Petru Movilă prin care vorbea ortodoxia întregă. Capitalul moral și național n'a fost atins, nici alterat. Depe urma acestor ispitiri a tras foloase slova și cartea românească. La adăpostul ortodoxiei s'a păstrat caracterul etnic al poporului, dominantele lui sufletești. Ortodoxia nici n'a desnaționalizat, nici n'a cosmopolizat, ci a spiritualizat. Înșii, ca și grupurile umane, care s'au abătut dela matca ortodoxiei și-au falsificat și-au pierdut identitatea națională,

Din tiparnițele mănăstirești au pornit — solii ale gândurilor creștinești și românești — cărți călătore, inspirate de duhul ortodoxiei „câtră totă semenția românească”. Trecând peste granițele vameșilor, cărțile au deschis inimile românești, contribuind la

unitate culturală și sufletească din care s'a zămislit conștiința creștină și cea de neam. Limba „vechilor cazanii”, înțeleasă între granițele lui Decebal cel harnic, ne arată că Românii „toți din o fântână cură” și că au fost totdeauna uniți într'un destin comun, în aspirațiile lor superioare. Bunul comun — sufletul n'a putut fi stăvilat de granițe măștere, nici rob; el se mișcă în libertatea gândului.

În viața-i de înălțări și reștriște, ortodoxia — singura rațiune de o fi a Neamului — a aruncat ancora nădejților în ceruri.

Biserica a fost lăcas de închinare, școală și azil; sub streșnile ei se împărțea dreptatea, se făceau judecăți. S'a făcut de toate pentru Neam. A inițiat și a însuflețit marile evenimente istorice. Asvonenul a fost tribuna de afirmare a credințelor naționale. Toiașul pastoral a prezidat manifestările de credință și de vitalitate românească.

Ortodoxia a transformat sufletul fiecărui român într'o cetate de rezistență. În aceste inexpugnabile fortărețe sufletești — cât de adânc au înțeles Românii cuvintele mântuitorului: „Împărăția mea nu este din lumea aceasta” — s'a păstrat naționalitatea și întreagă visterie a datinelor și

obiceiurilor; în ele s'a trăit tradiția.

Altă față a ortodoxiei este dărnicia largă, din care s'au împărțit bisericile Răsăritului și o sumedenie de străini cari s'au aciuit pela noi. Am găzduit cu dragă inimă pe oricine.

Ortodoxia a fost creatoare de valori originale prin care am contribuit la sporirea tezaurului spiritual al omenirii. Popor misionar la Gurile Dunării, am reprezentat aici pe Dumnezeu, Cuvântul Lui și civilizația romană; ne-am adăpostit sufletul și am scos puteri de viață din valorile veșnice ale ortodoxiei.

Și azi ca și în trecut, rădăciții, cari nu înțeleg Scripturile, și-au dat mâna cu străinii, cari vor să spargă cetatea solidarității românești prin trădarea ortodoxiei, ațâță — pe plan religios — la apostasie — pe plan social — la anarhie. Trebuie să sunăm mobilizarea conștiințelor românești.

Diamant pentru cel ce lovește, ortodoxia e „isvorul ce curge veșnic, zarea ce se lărgeste mereu”.

Pr. Gh. Onetiu

„Sila nu eliberează, chiar cind poartă steagul sfânt al dreptății.

„Eliberarea cea adevărată și trinitică se face numai atunci cind și cel împins consimite”.

Evanghelia

Luca, c. 16, sth. 19—31.

Pilda omului bogat „ce se îmbăra în po-fără și în vison” și a săracului Lazăr „care zăcea în noaptea ușilor lui, plin de bube”; ne învâță multe învățături. Este asemenea pomului bătrân, din tulpina cărui se ramifică mulțimea crengilor, ce toate au drept fântâ: întărirea pomului purtător de roduri.

Și învățăturile acestei pilde urmăresc toate mântuirea noastră,

Este un adevăr recunoscut de obște, că nimic nu trezește pe om mai mult la realitate decât: nenorocirea. Bogatul nu s'a gândit la soarta săracului Lazăr, numai când s'a văzut »în munci«.

Dar momentul acesta, era prea târziu: mântuirea nu și-o putea agonisi. Deci spre a evita aceeași soartă și pentru frații lui, roagă pe Avram să trimită pe Lazăr la casa părintelui său, arătându-le calea de urmat.

Răspunsul la cererea bogatului vine însă cu totul peste așteptarea lui: »Au pe Moisi și proroci, să-l asculte pe dânsii«, căci dacă nu ascultă de ei „măcar de ar învia cineva din morți nu ar crede“.

Judecând pilda din latura aceasta, să mărturisim cum și noi respingem cu o vădită îndărătnicie mântuirea dată de Mântuitorul.

Ceeace reprezintă tezaurul prețios mântuirii la poporul E-veiesc, era „Moisi și proroci“. In Biserica noastră, adevărul mântuirii îl cuprinde: Evanghelia lui Iisus, propovăduită de această Biserică. Cine dorește cu adevărat să-și întocmească viața spre a dobândi fericire nu trebuie să caute nici o altă mărturisire des-

pre adevăritatea acestei fericiri, decât: învățătura creștină.

Sunt însă creștini a căror dorință de îndreptare este mereu ispășită de simțământul îndoelii, în răsplata binelui și pedeapsa răului. Din acest motiv uită împlinirea celor mai firești obligațiunii de ajutorare față de aproapele, și această neglijare se desvoltă apoi într'o îndărătnică încăpățănare pentru a crede în adevărul propovăduit de Biserică.

Pentru astfel de suflete spune Mântuitorul că: »măcar de ar și învia cineva din morți, tot nu ar crede«.

Cine trăiește sub stăpânirea »adevărului«, că adică tot ce propovăduiește Biserica, drept cuvânt al Mântuitorului, este singurul mijloc de a da vieții rostul ei adevărat; acela și-a aflat drumul ce deschide porțile cuprinderii cu inima și mintea, a adevărului. Căci adevărul are însușirea de a fi lămurit prin el însuși.

Cine însă este lipsit de această puternică credință, atunci înzădar va căuta alte streine mărturii, ele nu-l vor lămuri ci mai mult îl vor înstreina dela adevăr.

Avem tot ce ne trebuie pentru mântuirea noastră, în sânul cald și iubitor al Bisericii străbune. Să lăsăm ca aceste porunci să se înfăptuiască și atunci nu vom rătăci nici odată.

Creștine, nu aștepta ca morții să vină și să-ți mărturisească despre viața de veci, ci trăiește aievea adevărul propovăduit de Domnul, prin Biserica lui. A-ți potri viața cu ceeace statornicește legea creștină, este miezul mântuirii.

Prot. T. Cluș

Lucrurile cari nu pier...

Pentru omul tăut în alte timpuri nu proa îndepărtate aspectul ciudat al vremurilor noastre i se pare de neînțeles.

Este într'adevăr o răvășire grozavă în gândirea și simțirea multora dintre noi. Pe unii îi atrage pofta nesăbuită a unui câștig ușor, fără muncă multă: pe alții dorința de a se alege cât mai mult bunuri lumești, chiar dacă semenii lor pier lângă ei; pe mulți i-au scâlțiat de cap tot felul de idei străine, luate din spusele oamenilor străini de noi; pe alții îi preocupă mai mult soarta altor popoare.

Peste tot predomină însă o eandă luptă pentru hrană și pentru bani: stomacul și Mamona sunt zeii cei noi la care se închină cei mai mulți.

Aceasta să fie oare idealurile omului și cetățeanului?

Nu-i greu de a arăta că nici lumea fiarelor n'are alt scop decât hrana și sfâșierea altor jivine, respectând totuși întâi pe puii lor și apoi neamul lor.

Omul are menire mai înaltă. El nu trăiește numai pentru a-și ghiftui pântecul și a se lăfăi în înbuibare ticăloasă — lucruri cu puțință în vremuri turburi, dar cu atât mai respingătoare.

Toate lucrurile legate de materie pier odată cu ea, chiar în scurta noastră viață.

Cele legate de suflet nu pier niciodată: ele rămân și după dispariția omului.

Iar câmpul faptelor bune, al acțiunilor nobile și mai ales al exemplelor înalte este nemărginit. Azi sfera lui a devenit infinită pentru fiecare individ, ce vrea să poarte numele de om.

A trecut însă epoca vorbelor goale: a propovăduirii numai din buze.

Azi e nevoie de exemple vii, puternice și sincere, de modestie, simplitate, moralitate și curaj neînfricat, atât în ceea ce privește idealul uman, cât și cel național.

O răspundere grea, neînchipuit de mare, apasă pe umărul tuturor intelectualilor și în deosebi a preoților.

Să se coboare fiecare în adâncul sufletului său, să-și scormonească inima și să se întrebe dacă și-a îndeplinit misiunea sa de „doctor al sufletelor” și de român vrednic.

O spunem de aici: pentru intelectualul român e vremea adevăratului apostolat, iar pentru preot e clipa lui cea mai mare de a se dovedi ce înseamnă religia creștină și ce înseamnă a fi român adevărat.

Ion Berciu

Sfințirea monumentului pentru eroii căzuți pe câmpul de luptă

Istoria veacurilor din trecut ne este martoră, că strămoșii noștri au știut în orice timp și cu orice ocazie să-și manifeste iubirea și atașamentul față de acei cari n'au prețat o clipă de a-și sacrifica viața pentru credință și leagănul nașterii lor.

Nu de mai mică importanță sunt și evenimentele zilelor de

azi, când ostașul român cu arma la mână se pune zid de apărare pentru glia strămoșească și proslăvirea dreptății lui Dumnezeu.

Jertfelnicia acelor, cari prin sângele lor au înscris o nouă epocă în istoria neamului și al căror tinere trupuri sunt acoperite

(continuare în pag. 3-a)

FOILETON.

Istoricul Parohiei Văleni.

de Pr. Aurel Nicoară

Slujitori bisericii

(Urmare)

Organizează școala confesională pe baze noi. Cursurile se țin mai regulat ca înainte, făcând chiar el cursuri cu elevii români. Mai la bătrânețe, lasă învățător pe cantarul Ioan Băraș, care ține cursurile regulat până când statul maghiar sistează funcționarea școlii, la anul 1894.

În anul 1862 statul maghiar cerând tuturor parohiilor din țară să vină în ajutorul lui,

prin împrumutul ce-l va face în curând. Împrumutul solicitat de stat este aprobat în 1864, iar în 18 Mai 1865 se prezintă în parohia noastră subprefectul Horvath Alexandru, care face împrumutul după numărul membrilor adunării parohiale și posibilitatea de plată a fiecăruia¹⁶).

16. Actul în original se află în arhiva parohiei noastre. Dosar 1865, scris în limba maghiară.

În contul împrumutului statul a dat, pe numele parohiei, o rentă. Renta Bisericii noastre a fost răscumpărată mai târziu de casa Mitropoliei Ort. Rom. din Sibiu.

Dăm mai jos Lista românilor cu sumele subscrise la împrumutul de stat.

1. Calma Vasile, 14 florini 36 cruceri;
2. Chiorean Onuț, 16 florini 42 cruceri;
3. Toth Gheorghe, 4 florini 24 cruceri;
4. Toma Ioan bătrânu, 21 florini 24 cruceri;
5. Fodor Ioan Bornu 21 florini 6 cruceri;
6. Toșa Toader și Alexa, 32 florini 47 cruceri;
7. Petrea Ionaș și Sima, 19 florini 51 cruceri;

8. Costin Nicolae 18 florini 17 cruceri;

9. Bota Dumitru și Trif Todor 19 florini 42 cruceri;

10. Toșa Mitru, 18 florini 34 cruceri;

11. Jiurgiu Todor 17 florini 20 cruceri;

12. Fodor Ghiurca, Flora 18 florini 42 cruceri;

13. Calma Onuț și Gheorghe 9 florini 51 cruceri;

14. Băraș Onuț 18 florini;

15. Fodor Ion țulic, 21 florini 58 cruceri;

16. Văd. lui Trif Dumitru, 13 florini 52 cruceri;

17. Coldea Toader și Ion, 35 florini 9 cruceri;

18. Petrea Ioan Fane, 22 florini 32 cruceri;

19. Cotrea Mitre, 20 florini 16 cruceri;

O sărbătoare și o cinstire bine meritată

Conform programului stabilit, preoțimea tractului Alba-Iulia și-a ținut conferința de toamnă în parohia Blandiana, în zilele de 13 și 14 Octombrie 1942.

Astfel în seara zilei de 13 Octombrie C. preoți prezenți în număr aproape complet, săvârșesc Vecernia iar după aceasta se ține ședința intimă sub prezidiul P. C. prot. vicar Al. Baba, președintele Vicariatului și în asistența P. C. prot. T. Ciuruș, consilier vicarial ca delegat dela centru.

Punctul principal al desbaterilor l-a format lucrarea: „Mijloacele cele mai bune pentru o catehizație corespunzătoare în școala primară”, lucrare studiată de fiecare preot și recenzată de C. preot Nic. Puia, cu concluzii precise și potrivite importanței problemei. Interesul arătat în această privință, ne îndreptățește la o activitate îmbucurătoare.

Au urmat apoi o serie de îndrumări și precizări date de P. C. prot. vicar Al. Baba, cu privire la conlucrarea preoților cu cadrele „Astrei”; la contribuția preoțimii în operele sociale; la stărpirea sectelor, etc.

Dacă conferința preoților a fost lipsită de partea a doua a programului oficial, lecția practică: aceasta a fost înlocuită de o altă manifestație religioasă, menită să stimuleze conștiințe creștinești spre realizări bogate. Este vorba de actul sfințirii bisericii renovate din Blandiana, datorită râvnii neobosite a vrednicului paroh Ernest Ionescu, cât și a înțelegătorilor și bunilor enoriași de acolo. Ceice au asistat la acest act solemn, s'au putut convinge ce poate face munca desinteresată, armonios înfrumusețată și cum răsplata nu întârzie să vină.

Încă în dimineața zilei de 14 Octombrie c. la sunetele clopotelor și la melodiioasele cântări ale soborului de preoți conduși de P. C. prot. vicar Al. Baba, pâlcuri, pâlcuri de popor se adună în jurul locașului înfrumusețat. După înconjurul obicinuit și după rugăciunea de binecuvântare și stropirea cu aghiazmă, se începe sf. Liturghie, în fața bisericii ce-și primea credincioșii și pe la ferești.

Evlavia momentului cât mai ales vocea măiastră a P. C. vicar prot. Al. Baba, au săpat urme neșterse în sufletele ascultătorilor. Cuvântul Evangheliei, pe tălcul poporului și cu adâncă pătrundere, îl rostește C. păr. N. Muntean—Cricău.

La sfârșit vorbește P. C. vicar prot. Al. Baba care, pomenind de eroul sbt. Emil Cibu, dir. școlar a cărui pomenire s'a făcut la slujba parastasului, face o potrivită asemănare cu jertfa enoriașilor pentru înfrumusețarea bisericii și cu străduința vrednicului păstor păr. Ernest Ionescu. Pentru tot ce a realizat acest bun preot, inclusiv înfrumusețarea bisericii vii prin revenirea la credința strămoșească a unui mare număr de foști sectari, cum și de alte realizări de ordin cultural legate de persoana C. Sale; P. S. Episcop Nicolae Colan a binevoit să-l răsplătească, cu brâu roșu. Decretul de distincție este predat în cadru sărbătoresc.

Surprins de această înaltă atenție, distinsul preot Ernest Ionescu mulțumește P. S. Episcop Nicolae cum și P. C. vicar prot. Al. Baba pentru aprecierea făcută și promită îndoită muncă și jertfelnicie.

Sfințirea monumentului pentru eroii căzuți pe câmpul de luptă

(urmare din pag. 2-a)

de țărâna proaspătă a mormintelor, nu poate rămâne nerăsplătită din partea acelor cari se mai găsesc la vetrele lor. Pentru-ce s'a și inițiat din partea parohului local, ridicarea unui slăvit monument în centrul comunei Soporul de câmpie, protopopiatul Turda, al cărei sfințire s'a săvârșit în ziua de 4 Oct. a. c.

La sfârșitul sf. Liturghii întreg poporul în frunte cu slujitorii altarelor, în sunetul clopotelor au parcurs drumul ce duce la locul designat, unde s'a slujit aghiazma pentru sfințirea monumentului. După stropirea întreg poporului cu aghiazmă slujită a urmat slujba parastasului pentru eroii căzuți pe câmpul de luptă. La sfârșitul parastasului primul care a luat cuvântul a fost reprezentantul Vicariatului de Alba-Iulia și al protopopiatului Turda părintele protopop E. Murășianu și prin o cuvântare vibrantă arată însemnătatea serbarei și își exprimă bucuria de a fi prezent la aceasta manifestație patriotică, și prin care se răsplătește măcar în parte jertfa acelor cari luptă pe câmpul de luptă. În continuare a mai spus, că în privința proslăvirii celor de pe front, comuna Soporul de câmpie,

Corul bisericii centrale din Alba Iulia, de sub priceputa conducere a C. păr. Petru Timișan, a ridicat mult nimbul sărbătoririi.

Masa comună, luată împreună cu toate autoritățile din loc și jur în casa ospitalieră a C. pr. Ernest Ionescu, a prilejuit câteva clipe de curate aprecieri și mărturisiri din partea celor prezenți, despre Biserica și slujitorii ei.

Omul sfințește locul, zice un vechi cuvânt și aceasta s'a dovedit în parohia Blandiana.

Cor.

pie, poate servi de model pentru toate comunele din protopopiat.

Reprezentantul armatei Dl Căpitan Lemnaru a ținut să scoată în relief marile eforturi de luptă din istoria trecutului și biruința a fost câștigată din partea acelor cari s'au simțit mai aproape de Dumnezeu.

Reprezentantul județului Cluj—Turda, Dl I. Zăpârțian a asigurat pe Dl Comandant al Bat. Drumuri, care avusese o însemnată contribuție la ridicarea monumentului, că va dispune Primăriei locale ca să păstreze monumentul neatins și în toată curățenia căci și sângele vărsat pe câmpul de onoare, a emanat din cel mai curat devotament pentru Neam și Lege.

Incheierea cuvântărilor a făcut-o părintele local, aducând prinoul de recunoștință celor cari sunt pe frontul de Răsărit și luptă împotriva celor fără de Dumnezeu. Monumentul de față este simbolul biruinței noastre, adică izbutirea binelui împotriva răului.

Aduce mulțumiri Dl Maior Elian Petre, Cdt. al Bat. Drumuri, care a contribuit mai mult la ridicarea monumentului. Nu de mai mică însemnatate a fost și zelul și devotamentul de fiecare zi a Dl Căpitan Alexandrescu, Dnii Locotenenți: Constantin Clăușescu și Răffroiu, contribuind cu pricepere la înfrumusețarea monumentului. Acest semn va grăi generațiilor viitoare, despre nestrămătata noastră încredere în dreapta răsplătire a jertfelor noastre din războiul reîntregirii, cât și pentru slava sfinției noastre Biserici strămoșești.

La ora 2 a luat sfârșit solemnitatea sfințirii monumentului și distincții oaspeții au fost găzduiți în casa ospitalieră a părintelui local.

Pr. V. Șeuleanu

20. Văd. Rus Vasile, 10 florini 4 cruceri;

21. Gânsca Sima, 14 florini 2 cruceri;

22. Toadere Sima, 16 florini 1 crucer;

23. Văd. Gânsca Petru și Vila, 19 florini;

24. Văd. Bana Ileana, 20 florini 16 cruceri;

25. Alexa Sima, 21 florini 2 cruceri;

26. Pop Iosif, 16 florini 30 cruceri;

27. Vlaic Mihaiu, 29 florini 54 cruceri;

28. Rus Ion Viluca, 24 florini 14 cruceri;

29. Pop Simion surdu, 3 florini 3 cruceri;

30. Calma Mihaiu 13 florini 45 cruceri;

31. Cotra Petru, 19 florini 16 cruceri;

32. Baraș Vila, 9 florini 51 cruceri;

33. Baraș Petre, 23 florini 8 cruceri;

34. Eclejia Ort, 13 florini 36 cruceri;

35. Fodor Ion Blaga, 18 florini 34 cruceri;

36. Gânsca Ioan și fiu, 19 florini 59 cruceri;

37. Gânsca Faniu, 1 florin 20 cruceri;

38. Fodor Ion și Sima, 22 florini 15 cruceri;

39. Căcăiana Mihail și Ion, 17 florini 26 cruceri;

40. Dina Petru 17 florini;

41. Cearnău Gavril, 16 florini 52 cruceri;

42. Rus Vasile și Onuț, 15 florini 45 cruceri;

43. Vlaic Toma și Mihail 41 florini 40 cruceri;

44. Chiorean Mihail și Gavril, 36 florini;

45. Banciu Petru, 6 florini 48 cruceri;

47. Saiteș vila, 6 florini 40 cruceri;

46. Cotra Sima, 19 florini

48. Dreve Simion, 3 florini 20 cruceri.

Din această listă reese că un număr de 48 de familii românești au subscris frumoasa sumă de 957 florini și 44 cruceri.

Tot din actul amintit reese că maghiarii din comună, au subscris la acest împrumut un număr de 146 familii suma de 1942 florini și 16 cruceri. Comparând numărul membrilor celor două confesiuni ca și suma subscrisă vedem că

Românii se găsesc în frunte, deși erau mai săraci.

În 25 Noembrie 1869 s'a introdus prima dată Jurnalul de casă împreună cu registrul proceselor verbale, în stil nou, cu rubrici speciale; cumpărat de episcopul Simion Vlaicu, în urma observațiilor făcute de protopopul Vasile Roșescu din Cluj, cu ocaziunea vizitațiunii canonice. În acest jurnal este trecută și Renta de stat amintită mai sus.

Tot episcopul Simion Vlaicu — cu spese proprii — fixează o cruce nouă pe turla Bisericii, iar cea veche a așezat-o deasupra porții dela intrarea în cimitir. Aici se vede și azi.

(Va urma)

Conferințe preoțești — Cercuri religioase

Cerc religios în parohia Rogojel

În ziua de 14 Septembrie c. Înălțarea sfintei și de viață făcătoare Crucii, parohia Rogojel, a avut fericitul prilej de a se bucura de plinătatea rugăciunilor înălțate dumnezeirii, de către preoțimea cercului înaintu religios a protopopiatului Cluj-Huedin de sub președinția harnicului preot Gheorghe Miulescu din Finciu.

Seninătatea cerului din a-jun, a dat frumos prilej credincioșilor și din alte regiuni, să urce Munți, să treacă poteci și hotare, spre a se înfrupta de hrana sufletească a momentului, a nădejdii și a bucuriei de a se afla și ei în Biserică, alături de frații neîncecați, liberi.

La orele nouă, clopotele Bisericii — dela o altitudine de peste 1200 m. cântând imnele Înălțării, anunța populația să vină la sfânta slujbă. Chemarea lor este ascultată și astfel dreptcredincioșii din văgăuni piscuri; urea și coboară spre Sionul contemplărilor sufletești.

Aici, găsesse în plină datorie pe preoții Gheorghe Miulescu, Teodor Tîboca, Traian Galu, Vasile Mateiu și Aurel Nicoară, oficiind în sobor.

Predică, cu multă căldură Pr. Aurel Nicoară din Valeni, umplând sufletele credincioșilor de Duh și adevăr; de credință și nădejde, de iubire și înălțare; de meditare și supunere.

S'a făcut în continuare, rugă pentru conducători și armaia română, pentru biruința Neamului în aceste vremuri de grea încercare.

A urmat slujba parastasului pentru Eroii noștri din ac-tualul războiu.

Președintele cercului, expune motivele ce ne-a determinat să-i cercetăm, și-i roagă să fie atenți la sămânța înțelepciunii, ce vor primi-o.

Dă cuvântul preotului Vasile Mateiu din Buceai, care a vorbit admirabil despre: „Ingrijirea pășunilor comunale și a animalelor de casă”. Concluze spunând mulțimii că, singura bogăție a populației dela munte, sunt animalele de casă, pe care ochii proprietarilor cumiști, trebuie să le îngășă, spre binele lor și a Țării.

Î se dă apoi, cuvântul d-lui Inginer Ion Dinea, șeful ocolului agricol din plasă, care vorbește despre însemnătatea pășunilor.

Conferința Ing. Ion Dinea, a fost o revelație pentru poporul în mijlocul cărui se afla pentru prima oară.

Urmează cuvântul păr. administrator Teodor Tîboca din Călățele, despre „Mila creștină și Ajutorul de Iarnă”. D-sa face o incursiune în obiceiurile din primele veacuri a Bisericii, când creștinii făceau agape publice pentru hrănirea săracilor. Accastă ope a samaritanică, s'a continuat și se continuă și azi, la pomenile ce se fac după cei morți.

Mulțimea prezentă, punându-se în mișcare, s'a întors pe la vetrele lor cu marele bagaj de cunoștințe primite; manifestându-și dorința de a ne vedea cât mai des în mijlocul ei.

Pr. Aurel Nicoară

INFORMAȚIUNI

Distincții. Cu prilejul sosirii în Țară, P. S. nostru Părinte Episcop Nicolae a binevoit să împărtășească următorilor preoți, dreptul de a purta brâu roșu închis, pentru merite câștigate în activitatea pastorală și culturală:

1. Preot-prof. Lucian Muntean din Alba-Iulia; 2. preot-prof. Ioan Bunea din Turda; 3. Al. Frâncu din Cetea; 4. Emil Mureșan din Turda; 5. Ernest Ionescu din Blandiana și 6. Aurel Velea din Ighiel.

* * *

Deces. Văd. preoteasă Ludovica Păltineanu născ. Sigartău, din Ciceu-Hășmaș, refugiată la Turda, a adormit în Domnul în ziua de 11 Octombrie 1942, în vârstă de 75 ani de viață și 25 ani de văduvie.

Slujba prohodului s'a oficiat în 13 Oct. c. în biserica catedrală din Turda, de către însuși P. C. vicar Al. Baba, președintele Vicariatului, prot. A. Gliga și un sobor de preoți.

Dumnezeu să o odihnească cu aleșii săi, căci a fost o vrednică preoteasă și bună mamă.

Preoți pensionați. Preotul Gheorghe Velea, dela parohia Ciuruleasa, a fost pensionat pentru vechime de serviciu, pe data de 1 Octombrie 1942; iar preotul Candin Szein, din Măgana, tot pentru vechime de serviciu pe 1 Noembrie 1942.

Consiliul de Patronaj al Operilor Sociale, Organizația Centrală București

CONCURS

Pentru Școala de Misionare dela Brașov-Stupini.

Școala va dura un an, întreținerea fiind gratuită.

Se primesc eleve dela sate, cu școala primară completă, rurală (7ani) având vârsta de cel puțin 20, până la 35 de ani.

Se primește și un număr restrâns de intelectuale.

Se va da preferință candidaților cari au activat în cadrul asociațiilor religioase din sânul Bisericii noastre strămoșești.

Cererile de înscriere se vor adresa până la 25 Oct. c. către Direcțiunea Școlii Centrale de Misionare Brașov-Stupini, însoțite de următoarele acte:

1. Extrasul de naștere.
2. Certificatul de naționalitate
3. Certificatul de studii.
4. Certificatul de moralitate eliberat de preotul parohiei respective.

5. Reco mandarea corpului didactic local.

Diplomatele Școlii de misionare vor fi funcționare de Stat.

P. C. Preoți sunt rugați să comunice credincioșilor cele de mai sus.

Directoare:

Sanda I. Mateiu

Consiliera tehnică în Organizația Centrală a Consiliului de Patronaj

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 894—1942.

COMUNICAT

Se aduce la cunoștință P. C. Oficii protopopești și parohiale că în raportul privitor la încetarea din viață a unui preot, cântăreț bisericesc bugetar sau funcționar, se va arăta todeauna și dacă acesta a murit pe front, fiindcă postul respectiv într'un asemenea caz nu se va putea întregi, până ce familia decedatului nu și-a aranjat drepturile la pensie, dela unitatea respectivă.

Alba-Iulia, 12 Oct. 1942.

Președinte:

Vicar, Al. Baba

Secretar:

Prof. T. Ciurus

Nv. 380—1942.

COMUNICAT

Precum în fiecare an, astfel și în anul acesta, se va purta în fiecare biserică disc special pentru „Fondul Sf. Mir”, în ziua de 26 Octombrie a. c.

Fiecare parohie va trimite suma discului direct (Prea Veneratului Consiliu Central Bisericesc, București str. M. Rosetti No. 63, iar prin oficiile protopopești în drept, procese verbale asupra sumei colectate.

Oficiile protopopești ne vor înainta toate aceste acte, deodată, până la 6 Noembrie a. c.

Alba-Iulia, 20 Oct. 1942.

Președinte:

Vicar, Al. Baba

Secretar:

Prof. T. Ciurus

1—3

Nr. 849—1942.

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei cl. I. Războieni Cetate, din protopopiatul Turda, devenită vacantă prin transferare, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificate și grădină.
3. Sesiune parohială 32 jug. pe lângă respectarea condițiilor aprobate de Consiliul Vicarial.
4. Contribuția benevolă de cereale, din care 1/3 competă cantorului și crâșnicului.
5. Stola uzitată.

Candidații vor înainta cererea și actele necesare, în termen, Veneratului Vicariat, dar cu avizul Oficiului protopopesc se vor putea prezenta în parohie pentru a face

cunoștință cu credincioșii.

Parohia se va întregi în baza concursului, prin numirea făcută prin Consiliul Vicarial.

Turda, la 15 Octombrie 1942. În înțelegere cu Consiliul parohial din Războieni-Cetate.

Protopop, Aurel Gliga

1—2

Oficiul Protopopesc Ort. Român Cluj-Huedin în Călățele.

Nr. 997—1942.

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei Bica Română, din protopopiatul Cluj-Huedin, ce va deveni vacantă, cu data de 1 Noembrie a. c. în urma pensionării Pr. Aurel Crainic, cu termen de 15 zile dela publicare în „Renașterea”.

Beneficiul împreună cu acest post:

1. Salar dela Stat conform pregătirilor,
2. Casă parohială cu supraedificatele necesare,
3. Sesiune parohială, 26 jug. arabil și fânaț: două grădini în suprafață de 3-4 jug. și cimitirul.
4. Stolele obișnuite în parohie.

Candidații își vor înainta cererea cu actele necesare Ven. Consiliu Vicarial în Alba-Iulia, în termenul legal, putându-se prezenta în parohie, cu prealabila noastră încuviințare, pentru a se face cunoscut credincioșilor.

Întregirea postului se va face prin numire, de către Ven. Consiliu Vicarial.

Călățele, 6 Octombrie 1942.

La înțelegere cu Consiliul parohial din Bica Română.

Teodor Tîboca

Adm. protopopesc

OFICIUL PAROHIAL ORT. ROM MĂRIȘELU

Nr. 162/1942.

MULȚUMIRE PUBLICĂ

Consiliul parohial din parohia Mărișelu, protopopiatul Cluj-Huedin, aduce pe această cale cele mai călduroase mulțumiri următoarelor donatoare:

1. D-nei Cornelia Fodor, pentru 2 fețe de masă în Sf. Altar, în valoare de 14.000 lei.
2. D-nei Ana Jiurgiu pentru 3 stergare în valoare de 2400 lei.

Bunul Dumnezeu să le primească jertfa și să le răsplătească din darurile Sale cele bogate.

Pr. Alexandru Fodor
paroh

TIP. „ALBA” Conzurat